

Rozważania: wtorek 5 tygodnia wielkanocnego

Rozważanie na wtorek 5 tygodnia wielkanocnego.
Proponowane tematy to: pokój pochodzi od Boga; pokój jest owocem Mszy świętej; pokój jest skutkiem walki.

26-04-2021

- Pokój pochodzi od Boga;
- Pokój jest owocem Mszy świętej;
- Pokój jest skutkiem walki.

OSOBY, KTÓRE Z BLISKA poznały bł. Álvaro del Portillo opowiadają, że bardzo dobrze wcielał w życie słowa św. Josemaríi zapisane w *Kuźni*: «Oczywistą cechą Bożego męża, Bożej niewiasty jest *pokój* w duszy: ma *pokój* i niesie pokój osobom, z którymi się spotyka»^[1]. Chodzi o pragnienie wszystkich serc: doświadczać pokoju, nie żyć w niepewności, być przekonanym, że nie ma takich smutków, których nie można ukoić. A jednak, nie jest łatwo do tego dojść: zwykle stykamy się z rzeczami, które nie działają jak powinny, ograniczeniami, z którymi mamy żyć, sytuacjami, które wydają się nie mieć rozwiązania... Aby posiąść trwałą pokój i przekazywać go innym potrzebne są nasze wysiłki, ale najważniejsze jest odnalezienie jego niewyczerpalnego źródła w Bogu.

«Świat daje pokój bez cierpień, sztuczny, sprowadzający się do spokoju. Dąży on jedynie do zaspokojenia swoich spraw, by niczego nie brakowało. (...). Spokój, który sprawia, że stajemy się zamknięci, że nie widzimy szerzej. Świat uczy nas drogi pokoju w znieczuleniu: znieczuliła nas, abyśmy nie widzieli drugiego wymiaru życia: krzyża. Dlatego Paweł mówi, że „przez wiele ucisków trzeba nam wejść do królestwa Bożego”. Ale czy można mieć pokój wśród ucisków? Z naszego punktu widzenia: nie, (...) [Ucisk] czy to ból, czy choroba, czy śmierć... one są. Pokój, który daje Jezus jest darem: to dar Ducha Świętego»^[2].

Pokój ducha, którego potrzebujemy dla nas samych i dla osób z naszego otoczenia odnajdujemy w obcowaniu z Panem Jezusem. Tylko On posiada do niego klucz. Wszystkie marzenia o szczęściu zostają spełnione w

Chrystusie. Także my pragniemy tego pokoju, który rozprzestrzenia się w sposób naturalny ponieważ przekazuje najbardziej prawdziwy sposób patrzenia na rzeczy: patrząc na rzeczy z perspektywy Boga.

PORUSZAJĄ NAS słowa jakie Pan Jezus kieruje do apostołów podczas Ostatniej Wieczerzy i które przekazuje nam dzisiejsza Ewangelia: «Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daję świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani się lęka!» (J 14,27). Jakie niepokoje sprawiają, że tracimy pokój? Co powoduje, że nasze serce drży lub traci ducha? Tylko w Bogu odnajdziemy wytchnienie, prawdziwy pokój związany ze świadomością, że jedynym odpoczynkiem jest zawierzenie Bogu. «Ożywiaj w swojej

duszy i w swoim sercu — w swoim umyśle i woli — ducha ufności i zawierzenia godnej umiłowania woli Ojca niebieskiego... — Stąd rodzi się pokój wewnętrzny, którego pragniesz»^[3]—.

Tuż przed przyjęciem komunii świętej, po modlitwie Ojcze nasz, kapłan otwiera ramiona na całą ludzkość i mówi: «Pokój Pański niech zawsze będzie z wami». Najgłębszy pokój ducha wypływa od ołtarza. Całe dobro Kościoła, każdego chrześcijanina, każdego człowieka, pochodzi od Jezusa Chrystusa, od Świętej Ofiary Kalwarii. Chrześcijanin, który żyje złączony z Mszą świętą, «żyjący w zjednoczeniu z Sercem Jezusa może mieć tylko te cele: pokój w społeczeństwie, pokój w Kościele, pokój we własnej duszy, pokój Boga, który się dopełni, kiedy przyjdzie do nas Jego Królestwo»^[4]—.

Św. Josemaría pisał: « Mam *zamiary pełne pokoju, a nie zguby*, oświadczył Bóg przez usta proroka Jeremiasza. Liturgia stosuje te słowa do Jezusa, ponieważ w Nim ukazuje się nam z całą jasnością, że Bóg kocha nas w ten sposób. Nie przychodzi nas potępić, wyrzucać nam naszą nędzę czy niegodziwość: przychodzi nas zbawić, przebaczyć nam, usprawiedliwić nas, przynieść nam pokój i radość»^[5].

ŚWIĘTY TOMASZ Z AKWINU
wyjaśnia, opierając się na liście darów i owoców Ducha Świętego, którą podaje święty Paweł, że ten «*kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim* (1 J 4, 16). Wynika stąd, że skutkiem miłości jest radość. A doskonałością radości jest pokój»^[6].
I jednocześnie oznacza to, że «nie jesteśmy wytrąceni z równowagi

przez rzeczy zewnętrzne i nasze pragnienia są skierowane na jeden tylko przedmiot. Dlatego, po miłości i radości, na trzecim miejscu znajduje się pokój»^[7], który ułatwia nam postawić na pierwszym miejscu Boga i odrzucić to, co nas od Niego oddala. W życiu wewnętrznym inicjatywa należy do Niego i jego łaski. Jednocześnie, z Jego pomocą, możemy umocnić naszą odpowiedź, naszą osobistą walkę: «Oto słowa twojego listu: “Radość i pokój. Nigdy nie będę w stanie przeżywać prawdziwej radości, jeśli nie ma we mnie pokoju. A czymże jest pokój? Pokój to coś ściśle związanego z wojną. Pokój jest konsekwencją zwycięstwa. Pokój wymaga ode mnie ciągłej walki. Bez walki nie będę mógł mieć pokoju”»^[8].

Święty Josemaría nauczał, że pokój jest skutkiem wojny, ale nie jakiegokolwiek wojny, ale przede wszystkim tej, którą prowadzi się

przeciw sobie samemu: odrzucając egoizm, kształtując własne pragnienia, aby były coraz bardziej podobne do pragnień Pana Jezusa, skupiając nasze siły na rozprzestrzenianiu dobra, itd. W ostateczności chodzi o walkę, aby dokonać tego, co podoba się Bogu, zabierając przestrzeń temu co nas od Niego oddziela. Aby posiadać pokój i aby go przekazywać, trzeba w pewnym sensie zdobywać go krok po kroku. Można powiedzieć, że kiedy ktoś jest w stanie wojny ze światem, nie ma pokoju względem samego siebie. «Ludzie ciągle zawierają pokój i ciągle są uwikłani w wojny, gdyż zapomnieli o tej radzie, aby walczyć we własnym wnętrzu, aby szukać pomocy Boga, żeby On zwyciężał. Wówczas osiągnęliby pokój w sobie, w swoim domu, w społeczeństwie i w świecie»^[9].

Najświętsza Maryja Panna jest Królową Pokoju, ponieważ stale żyła

w łączności z Bogiem, pomimo cierpień i niepokojących wydarzeń mających miejsce w jej życiu. Prosimy ją, aby dała nam pokój, kiedy w naszym życiu pojawiają się osobiste, rodzinne czy społeczne trudności.

[1] Św. Josemaría, *Kuźnia*, nr 649.

[2] Franciszek, *Homilia z domu św. Marty*, 16 maja 2017 r.

[3] Św. Josemaría, *Bruzda*, nr 850.

[4] Idem, *To Chrystus przechodzi*, nr 170.

[5] *Ibidem*, nr 165.

[6] «*Qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. Unde sequela caritatis est gaudium. Perfectio autem gaudii est pax*». Św. Tomasz z

Akwinu, *Suma teologiczna*, I^a-II^{ae} q. 70 a. 3 co.

[7] «Neque ab exterioribus perturbemur; et ut desideria nostra conquiescant in uno. Unde post caritatem et gaudium, tertio ponitur pax». *Ibidem*.

[8] Św. Josemaría, *Droga*, nr 308.

[9] Idem, *Kuźnia*, nr 102.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-wtorek-5-tygodnia-
wielkanocnego/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-wtorek-5-tygodnia-wielkanocnego/) (12-08-2025)